

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: D. K.
zastoupen D. K.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2024, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 1. 2024, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 0 Kč, a to k rukám zástupce žalobce D. K., bytem L. X, H. S., ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 4. 3. 2024 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 6. 10. 2023 a toto prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobci přiznán od 2. 9. 2021 invalidní

důchod pro invaliditu druhého stupně, potvrdila.

2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vyčítá, že jeho zdravotní stav nebyl řádně posouzen na základě jeho zdravotnické dokumentace v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb. Jeho celkový nepříznivý zdravotní stav má vliv na jeho pracovní schopnosti, kdy v důsledku projevů psychických onemocnění není schopen vykonávat žádnou cílenou plánovanou činnost jak v oblasti pracovní, tak osobní i sociální. Žalobce poukázal na to, že z výsledků jeho vyšetření je zcela zřejmé, že v důsledku zvláště těžké formy onemocnění paranoidní schizofrenie, závažných poruch osobností, dezintegrační poruchy, intelektové podprůměrnosti, závažného poklesu kognitivních schopností k dolní hranici pásma LMR, funkční střední mentální retardace a soběstačnosti odpovídající 13 % (FAQ-CZ skóre 26 b.), není v jeho schopnostech dosahovat jakéhokoli řádného každodenního plánovaného samostatného pracovního výkonu. Veškeré skutečnosti jsou opakovaně doloženy nálezy z odborných vyšetření v lékařských zprávách, ze kterých vyplývá, že v důsledku zvláště nepříznivého zdravotního stavu žalobce není schopen samostatně cíleně využívat žádné pracovní schopnosti vedoucí k výdělečné činnosti. Žalobce je zcela odkázán na stálou pomoc a dohled dalších osob, a to při realizování základních životních potřeb i dalších oblastí svého života. Podle žalobce tak měl být jeho stav posouzen jako vícečetné duševní poruchy a poruchy chování, srovnatelné se zdravotními postiženími uvedenými v kap. V, písm. 1e, 3e nebo 7c. Každé z těchto zařazení vede k závěru o snížení pracovních schopností nejméně o 70 % a vzhledem k sekundárním onemocněním má být navýšen v souladu s § 3 vyhlášky o 10 %. Závěrem žalobce uvedl, že je prokazatelné, že není možné ho zařadit do jakéhokoli pracovního procesu, což odůvodňuje přiznání invalidního důchodu 3. stupně.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
4. U jednání oba účastníci s ohledem na závěry posudku MPSV (viz níže) navrhli zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 23. 1. 2024 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce je studentem praktické školy od 1. 9. 2021. Dne 8. 6. 2023 požádal o přiznání invalidního důchodu. Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná jej uznal invalidním pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnosti o 55 %. Žalovaná proto prvostupňovým rozhodnutím přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek Institutem pro posuzování zdravotního stavu, který zcela potvrdil předchozí posudkové závěry.
8. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14. 6. 2024, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise

zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností psychiatrie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v třetím stupni podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou paranoidní schizofrenie probíhající cca od roku 2018, nereagující na dosud podávanou medikaci. Podle závěrů posudkové komise se jedná o těžký postpsychotický defekt, který je psychiatrem hodnocen jako trvalý. K odlišnému hodnocení oproti lékaři OSSZ a ČSSZ posudková komise uvedla, že ze zdravotnické dokumentace je doloženo těžké duševní postižení, pro které není žalobce schopen pracovního zařazení. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici 75 %. Datum vzniku invalidity třetího stupně posudková komise stanovila na 2. 9. 2021, po ukončení základní školy, v době nástupu na dvouletou praktickou školu. Doba platnosti byla stanovena do 30. 6. 2029.

9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku

- invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností psychiatrie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 75 %, stanovila datum vzniku invalidity a stanovila i datum kontrolní lékařské prohlídky.
 12. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobce byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku Institutem posuzování zdravotního stavu za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve III. stupni, kdy jeho pracovní schopnost poklesla o 75 %, a to od 2. 9. 2021, s platností kontrolní lékařské prohlídky do 30. 6. 2029.
 13. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobce.
 14. Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Přestože zástupkyně žalobce při ústním jednání uvedla, že na náhradě nákladů řízení bude požadovat náhradu cestovného, kterou vyčíslí do 3 dnů od jednání, neučinila tak. Podle obsahu spisu tak žádné náklady řízení nevznikly a soud proto rozhodl tak, že žalobci na náhradě nákladů řízení přiznal částku 0 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 24. července 2024

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.